

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020-2022 w związku z pandemią COVID-19.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Ireneusza Rasia.

(-) Borys Budka; (-) Janusz Cichoń; (-) Zofia Czernow; (-) Joanna Fabisiak; (-) Joanna Frydrych; (-) Konrad Frysztak; (-) Aleksandra Gajewska; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Agnieszka Hanajczyk; (-) Paulina Hennig-Kloska; (-) Marek Hok; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Dariusz Joński; (-) Ewa Kołodziej; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Tomasz Kostuś; (-) Michał Krawczyk; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Wojciech Król; (-) Maciej Lasek; (-) Gabriela Lenartowicz; (-) Tomasz Lenz; (-) Katarzyna Lubnauer; (-) Artur Łacki; (-) Arkadiusz Marchewka; (-) Arkadiusz Myrcha; (-) Sławomir Neumann; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Sławomir Nitras; (-) Barbara Nowacka; (-) Mirosława Nykiel; (-) Marzena Okładnowicz; (-) Tomasz Olichwer; (-) Małgorzata Pępek; (-) Krzysztof Piątkowski; (-) Katarzyna Maria Piekarska; (-) Paweł Poncyłjusz; (-) Jacek Protas; (-) Ireneusz Raś; (-) Monika Rosa; (-) Grzegorz Rusiecki; (-) Jakub Rutnicki; (-) Tomasz Siemoniak; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Waldemar Sługocki; (-) Bogusław Sonik; (-) Marek Sowa; (-) Mirosław Suchoń; (-) Michał Szczerba; (-) Andrzej Szewiński; (-) Adam Szłapka; (-) Małgorzata Tracz; (-) Jarosław Urbaniak; (-) Marta Wcisło; (-) Monika Wielichowska; (-) Ryszard Wilczyński; (-) Urszula Zielińska.

Ustawa

z dnia..... 2020 r.

o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020 - 2022 w związku z pandemią COVID-19

Art. 1.1. Ustawa określa instrument wsparcia finansowego dla osób uprawnionych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w kraju zwany dalej czekiem turystycznym.

2. Osobą uprawnioną w rozumieniu ustawy jest osoba posiadająca stałe miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) zatrudniona na podstawie stosunku pracy;
- 2) wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło;
- 3) będąca przedsiębiorcą niezatrudniającym pracowników;
- 4) będąca rolnikiem, w rozumieniu art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782);
- 5) pobierająca zasiłek dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, z późn. zm.);
- 6) mająca ustalone prawo do emerytury i renty na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, z późn.zm.);
- 7) mająca ustalone prawo do emerytury i renty na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 8) niepełnosprawna, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawna (Dz. U. z 2018 r. poz. 511, 1000, 1076 i 1925).

3. Osobą uprawnioną jest także, dziecko osoby uprawnionej do ukończenia przez nie 18 roku życia, a jeżeli uczy - do ukończenia 26 lat oraz niespełniający kryterium, o którym mowa w ust. 2 małżonek osoby uprawnionej.

Art. 2. Osobie uprawnionej przysługuje jednorazowy czek turystyczny w wysokości 500 zł z przeznaczeniem na realizację usług turystycznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, świadczonych przez przedsiębiorcę, w rozumieniu art. 4 ust 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn.zm.) lub organizatora turystyki, o którym mowa w art. 4 pkt 8 ustawy 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568).

Art. 3. 1. Czek turystyczny udostępniany oraz realizowany jest w postaci usługi online przy użyciu systemu teleinformatycznego, zwanego dalej aplikacją.

2. Aplikację tworzy Polska Organizacja Turystyczna.

3. Aplikacja spełnia minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, zawarte w aktach wykonawczych wydanych na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Administratorem danych zawartych w aplikacji jest Polska Organizacja Turystyczna.

5. W ramach aplikacji tworzy się rejestr przedsiębiorców oraz organizatorów turystyki, o których mowa w art. 2 świadczących usługi turystyczne, na terenie Rzeczypospolitej Polskiej finansowane na podstawie czeku turystycznego.

Art. 4. Minister właściwy do spraw turystyki, w porozumieniu z ministrem właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Polskiej Organizacji Turystyki, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalną funkcjonalność aplikacji,
- 2) szczegółowe zasady i tryb udostępniania oraz realizacji czeku turystycznego;
- 3) wzór czeku turystycznego w postaci dokumentu elektronicznego;
- 4) sposób prowadzenia rejestru przedsiębiorców i organizatorów turystyki, o którym mowa w art. 3 ust. 5;

- 5) szczegółowy tryb i zasady finansowania czeku turystycznego
- mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnego procesu realizacji usługi czeku turystycznego, konieczność zapewnienia bezpiecznego przesyłu i weryfikacji danych i informacji oraz zabezpieczenie danych przed dostępem do nich osób nieuprawnionych.

Art. 5.1. Osoba uprawniona ma prawo zrealizować przysługujący jej czek turystyczny u wybranego przedsiębiorcy wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 5, świadczącego usługi poza jej miejscem zamieszkania.

2. Przedsiębiorca, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 5 przekazuje Polskiej Organizacji Turystycznej za pomocą aplikacji, co 7 dni sprawozdanie ze świadczonych usług finansowanych czekiem turystycznym.

3. Polska Organizacja Turystyczna przekazuje przedsiębiorcy środki finansowe w wysokości zrealizowanych u przedsiębiorcy czeków turystycznych, nie później niż 7 dni od dnia złożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

Art. 6. Czeki turystyczne finansowane ze środków pochodzących z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw turystyki, oraz ze środków Funduszu Pracy.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, z późn. zm.) w art. 108 w ust. 1 po pkt 63 dodaje się pkt 64 w brzmieniu:

„64) kosztów realizacji czeków turystycznych, o których mowa w ustawie z dnia o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020 i 2021 w związku z pandemią COVID-19 (Dz.U. z 2020 r. poz...).

Art. 8. Utworzenie i uruchomienie aplikacji, o której mowa w art. 3 ust. 1 nastąpi nie później niż 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. Minister właściwy do spraw turystyki w terminach do dnia 31 sierpnia 2021 r. oraz do dnia 31 sierpnia 2022 r. przedstawi Sejmowi informacje na temat realizacji ustawy, oceny skuteczności i efektów ekonomicznych wprowadzonego systemu czeków turystycznych.

Art. 10. Ustawa obowiązuje do dnia 30 czerwca 2022 r.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Turystyka to bardzo dynamicznie rozwijająca się dziedzina polskiej gospodarki. Dziś jest najbardziej zagrożona skutkami COVID-19. Udział turystyki w PKB w 2019 roku wyniósł **ponad 6%**. Z danych za rok 2018 przedstawionych w raporcie „*Branża turystyczna w Polsce. Obraz sprzed pandemii*” przygotowanym przez Polski Instytut Ekonomiczny wynika, że branża turystyczna utrzymywała łącznie **blisko 1,36 mln miejsc pracy**¹. Wprowadzenie stanu epidemii i zamrożenie gospodarki w ostatnich miesiącach doprowadziło branżę do głębokiego kryzysu, a w konsekwencji do masowych zwolnień. Podejmując walkę z negatywnymi skutkami ekonomicznymi tego zjawiska, proponujemy wprowadzenie nowego, prorozwojowego instrumentu finansowego, celem zagwarantowania stabilności zatrudnienia i ratowania wartego **ponad 60 mld zł** sektora polskiej gospodarki².

Czek turystyczny to instrument wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w kraju. Eksperti branży turystycznej podkreślają, iż pomoc dla sektora powinna być szybka dlatego w ustawie zaproponowaliśmy, aby czas trwania programu obejmował okres przypuszczalnie największego kryzysu branży czyli od drugiego półrocza 2020 roku do 30 czerwca 2022 roku. Z czeku turystycznego o wartości 500 zł brutto (przy ustaleniu kwoty brana jest pod uwagę średnia kosztu noclegu w 2018 roku ok. 75 zł) będą mogły skorzystać osoby posiadające stałe miejsce zamieszkania w Polsce i dodatkowo zatrudnione na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilno-prawnej (niezależnie od uzyskiwanych przychodów), prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą, osoby posiadające status ubezpieczonego w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego lub Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, osoby niepełnosprawne z orzeczeniem, osoby zarejestrowane w Urzędzie Pracy jako bezrobotne i pobierające zasiłek (wiele osób może stracić pracę w najbliższym okresie), emeryci, renciści oraz współmałżonkowie osób uprawnionych, a także małoletnie dzieci, młodzież i studenci do 26 roku życia z przeznaczeniem na realizację usług turystycznych świadczonych poza miejscem zamieszkania, lecz na terenie Polski. Czek turystyczny dedykowany będzie na pokrycie kosztów pobytu we wszystkich kategoriach obiektów świadczących usługi noclegowe (hotele, motele, pensjonaty inne obiekty hotelowe, domy wycieczkowe, schroniska, schroniska młodzieżowe, kwatery agroturystyczne, szkolne schroniska młodzieżowe, ośrodki wczasowe, campingi, ośrodki kolonijne, ośrodki szkoleniowo- wypoczynkowe, zespoły domków turystycznych, pola biwakowe, hostele, pokoje gościnne, zakłady uzdrowiskowe, w tym leczniczo- rehabilitacyjne. Zrealizowanie czeku turystycznego będzie możliwe także za pośrednictwem organizatorów turystyki, oferujących powiązane z noclegiem imprezy turystyczne na

¹ 1,36 mln miejsc pracy z czego 32 proc. stanowił: wpływ bezpośredni (433,70 tys.), 52 proc.; wpływ pośredni (700,55 tys.), oraz indukowany – 16 proc. (221,37 tys.)

² Dokładnie 6,2 mld zł wyniosły łączne wydatki krajowych i zagranicznych turystów poniesione w Polsce w 2018 roku. Raport „Branża turystyczna w Polsce. Obraz sprzed pandemii”

terenie kraju i odprowadzających podatki w Polsce. Pomoże to na wsparcie polskich przedsiębiorców branży turystycznej.

Konstrukcja czeku będzie w sposób szczególny uwzględniać rodziny czyli małe grupy społeczne. Rodziny pozostające w gospodarstwie domowym są określane jako grupy najmniejszego ryzyka epidemiologicznego.

Posługując się danymi GUS z 2018³ roku liczba wyjazdów turystycznych zrealizowanych przez gospodarstwa domowe wyniosła **40,1 mln** (o 3,5% więcej niż w 2017 r.). Wydatki mieszkańców Polski związane z podróżami wyniosły 72,5 mld zł (o 9,7% więcej niż w 2017 r.), z tego 27,7 mld zł (o 10,5% więcej niż w 2017 r.) przypadało na krajowe wyjazdy z noclegami. Celem nowego instrumentu będzie stworzenie warunków do tego, aby turystyka krajowa w obecnej sytuacji była promowana i wspierana przez państwo. Zakładamy, iż czek będzie instrumentem pomocowym i pro gospodarczym, aktywizującym dostawców usług turystycznych. Dodatkowo skorzysta na tym wiele powiązanych z branżą noclegową obszarów, takich jak kultura, gastronomia, sport i rekreacja. Obecnie wprowadzone ograniczenia wielu swobód i praw powodują zmiany w funkcjonowaniu społeczeństwa polskiego w czasie pandemii, dlatego potrzebny jest zewnętrzny bodziec w postaci idei, wartości i zasad, które mogą w swojej ofercie zaproponować instytucje kultury. Z tego względu proponowany program działania pozwoli na szybki restart całego sektora turystyki i powiązanych z nią dziedzin. Podobne systemy funkcjonują w innych krajach europejskich od lat m.in. we Francji, gdzie realizowane są jako talony zakupowe za które można dokonać zakupu usług turystycznych, uzdrowiskowych lub rehabilitacyjno – leczniczych.

Implementacja czeku turystycznego pozwoli również zrekompensować straty jakie polska turystyka poniesie w wyniku zmniejszonej liczby przyjazdów cudzoziemców do Polski. Odwołując się do danych GUS⁴ cudzoziemcy odwiedzający Polskę w 2018 r. ponieśli wydatki w wysokości **58,3 mld zł** i było to o 2,9% więcej niż w roku 2017, z tego turyści – 34,5 mld zł (o 5,4% więcej niż w roku 2017), a odwiedzający jednodniowi – 23,8 mld zł (o 0,4% mniej niż w roku 2017). Wprowadzenie czeku turystycznego promującego produkt krajowy jest zatem niezbędne do odwrócenia negatywnego trendu.

Realizacja czeku turystycznego będzie możliwa za pośrednictwem dedykowanej aplikacji. Opracowanie i jej wdrożenie będzie zadaniem Polskiej Organizacji Turystycznej, we współpracy z jedną z instytucji państwowych - Centralnym Ośrodkiem Informatyki (COI) bądź Naukową i Akademicką Siecią Komputerową (NASK). Instytucja ta będzie ponadto odpowiedzialna za promocję i kontrolę funkcjonowania systemu czeków turystycznych. Aby pomoc dla polskiego sektora pogrążonego w kryzysie była skuteczna, system powinien zostać

³ Raport GUS „Turystyka w 2018 r.”

⁴ Raport GUS „Turystyka w 2018 r.”

przygotowany w możliwie najkrótszym czasie, tak aby można było z niego skorzystać jeszcze w okresie wakacyjnym bieżącego roku. Stąd też propozycja 30 dni od daty wejścia w życie ustawy na zainaugurowanie systemu. Szacowany koszt przygotowania systemu powinien zamknąć się w kwocie ok. 5 mln zł. Podobne rozwiązania techniczne wykorzystujące dane osobowe obywateli polskich, z powodzeniem występują w systemie e-recepty. Polska Organizacja Turystyczna w połączeniu z jedną z agencji rządowych (COI lub NASK) będzie administratorem tych danych i podmiotem rozliczającym elektroniczny czek turystyczny. Osoba uprawniona będzie realizować czek turystyczny u przedsiębiorcy lub organizatora turystyki znajdującego się w rejestrze sporządzonym przez Polską Organizację Turystyczną.

Udział w programie będzie możliwy dla wszystkich podmiotów, które zgodnie z intencją ustawy zgłoszą chęć uczestnictwa w programie czeków turystycznych do Polskiej Organizacji Turystycznej w terminie przez nią ustalonym. Czek powinien być przypisany do konkretnej osoby na podstawie numeru PESEL. Pozwoli to na szybkie i bezpieczne rozliczenie środków pieniężnych za zrealizowaną usługę turystyczną. Środki te powinny trafić na konto podmiotu realizującego usługę w nieprzekraczalnym terminie 7 dni licząc od pierwszego dnia jej realizacji. Wprowadzony instrument wsparcia powinien obowiązywać począwszy od dnia wejścia w życie ustawy do końca czerwca 2022 roku. Według założeń projektodawców, finansowanie systemu czeków turystycznych będzie realizowane ze środków pochodzących z Budżetu Państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw turystyki oraz ze środków Funduszu Pracy.

System czeków turystycznych będzie podlegał kontroli ze strony Parlamentu na podstawie corocznych sprawozdań, które właściwy minister będzie zobowiązany do przedłożenia Sejmie w terminach zaproponowanych w ustawie.

Projekt zakłada, że minister właściwy do spraw turystyki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Polskiej Organizacji Turystyki, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalną funkcjonalność systemu teleinformatycznego za pomocą którego realizowane będą czeki turystyczne, w szczególności w celu zapewnienia bezpiecznego przesyłu i weryfikacji danych i informacji oraz zabezpieczenie danych przed dostępem do nich osób nieuprawnionych;
- 2) szczegółowe zasady oraz tryb udostępniania oraz realizacji czeku turystycznego min. zasady dostępu oraz weryfikacji osób uprawnionych chcących skorzystać przysługujący im czek turystyczny;
- 3) wzór czeku turystycznego w postaci dokumentu elektronicznego, który zawierać powinien min. informacje konieczne świadczącemu usługi turystyczne do weryfikacji czeku oraz realizacji usługi turystycznej;

- 4) sposób prowadzenia rejestru przedsiębiorców świadczących usługi turystyczne, w szczególności sposób wnioskowania przez podmioty świadczące usługi turystyczne o wpisanie do rejestru;
- 5) szczegółowy tryb i zasady finansowania czeku turystycznego.

Zakładając, że z czeku skorzystają wszyscy uprawnieni do tego obywatele, to koszt całego przedsięwzięcia szacowany jest na ok. **18 mld złotych**. Kwota którą proponujemy jest adekwatna do potrzeb ratowania branży turystycznej w kryzysie. Finansowana przez okres trzech lat, rozłoży się na trzy okresy budżetowe. Oznacza to, że średni koszt programu, przypadający na jeden rok budżetowy to 6 mld zł. Uważamy, iż jest to wysiłek finansowy, który zwróci się jako doskonała inwestycja w gospodarkę państwa poprzez wielokrotnie wyższe wpływy do budżetu oraz pobudzi branżę turystyczną w kraju, utrzymując przy tym dziesiątki tysięcy miejsc pracy. Aby osiągnąć zamierzony cel, prace nad projektem należy zakończyć jeszcze przed okresem wakacyjnym, tak by dobre skutki wprowadzonych regulacji były widoczne jeszcze w drugiej połowie 2020 roku.

Projekt systemu czeków turystycznych uwzględnia apele, uwagi i sugestie przedstawicieli branży turystycznej, które podkreślają jej dramatyczną sytuację w okresie pandemii COVID-19.

Przedmiot projektu jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 16 czerwca 2020 r.

BAS-WAPM-1262/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020-2022 w związku z pandemią COVID-19 (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Ireneusz Raś)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2019 r. poz. 1028, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy ustanawia instrument wsparcia finansowego dla osób uprawnionych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w kraju. Celem projektu ustawy jest ustanowienie czeków turystycznych, w wysokości 500 zł, z których będą mogły korzystać osoby uprawnione w celu sfinansowania usług turystycznych w latach 2020-2022. Osobami uprawnionymi są m.in.: osoby zatrudnione na podstawie stosunku pracy; osoby wykonujące umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.); osoby będące przedsiębiorcami niezatrudniającymi pracowników; rolnicy w rozumieniu art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 ze zm.); osoby pobierające zasiłek dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482 ze zm.); osoby mające ustalone prawo do emerytury i renty na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.) lub na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990

r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2020 r. poz. 174 ze zm.)¹. Osobami uprawnionymi do korzystania z czeków turystycznych mają być również dzieci osób uprawnionych do ukończenia przez nie 18 roku życia, a jeżeli się uczą – do ukończenia 26 lat, oraz małżonkowie tych osób, jeżeli nie spełniają kryteriów kwalifikujących ich do uzyskania czeków turystycznych ustalonych w art. 1 ust. 2 ustawy.

Osoby uprawnione będą mogły wykorzystać czeki turystyczne na realizację usług turystycznych na terenie Polski, świadczonych przez przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.) lub organizatorów turystyki, o których mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 ze zm.)².

Czeki turystyczne będą finansowane ze środków pochodzących z budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw turystyki, oraz ze środków Funduszu Pracy³. Czeki turystyczne mają być udostępniane i realizowane w postaci usługi *online*, przy użyciu systemu teleinformatycznego, zwanego dalej aplikacją. Aplikację ma stworzyć Polska Organizacja Turystyczna (dalej: POT), która ma być również administratorem zawartych w tej aplikacji danych. W ramach tej aplikacji ma zostać stworzony rejestr przedsiębiorców i organizatorów turystyki świadczących usługi turystyczne na terenie RP (dalej: rejestr) finansowanych na podstawie czeków turystycznych⁴. Aplikacja ma zostać utworzona i uruchomiona nie później niż 30 dni od dnia wejścia projektowanej ustawy⁵. Przepisy dotyczące funkcjonowania tej aplikacji, zasad korzystania z czeków turystycznych oraz rejestru przedsiębiorców i organizatorów turystyki ma określić, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw turystyki z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii POT⁶.

Osoby uprawnione będą mogły realizować czeki turystyczne u przedsiębiorców i organizatorów turystyki wpisanych do rejestru, świadczących usługi poza miejscem zamieszkania tych osób. Przedsiębiorcy i organizatorzy turystyki wpisani do rejestru będą przekazywać POT, za pomocą aplikacji, co 7 dni, sprawozdania ze świadczonych usług finansowanych czekami turystycznymi. POT będzie udostępniać przedsiębiorcom i organizatorom turystyki środki finansowe w wysokości

¹ Art. 1 ust. 2 projektu ustawy.

² Art. 2 projektu ustawy.

³ Art. 6 projektu ustawy.

⁴ Art. 3 projektu ustawy.

⁵ Art. 8 projektu ustawy.

⁶ Art. 4 projektu ustawy.

zrealizowanych przez te podmioty czeków turystycznych nie później niż 7 dni od złożenia przez nich sprawozdań⁷.

Minister właściwy do spraw turystyki w terminach do dnia 31 sierpnia 2021 r. oraz do dnia 31 sierpnia 2022 r. przedstawi Sejmowi informacje na temat realizacji ustawy, oceny skuteczności i efektów ekonomicznych wprowadzonego systemu czeków turystycznych⁸.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i obowiązywać do 30 czerwca 2022 r.⁹

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Przedmiot projektu ustawy uzasadnia odwołanie się do przepisów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE) dotyczących zasad przyznawania przez państwa członkowskie pomocy przedsiębiorcom. Projekt ustawy należy przeanalizować pod kątem art. 107 ust. 1 TfUE wskazującego jakiego rodzaju pomocy państwa członkowskie nie mogą udzielać przedsiębiorcom, oraz pod kątem art. 107 ust. 2 TfUE określającego rodzaje pomocy państwa zgodne z prawem UE (rynkiem wewnętrznym) z mocy prawa. Artykuł 107 ust. 1 TfUE zakazuje państwom członkowskim przyznawania przedsiębiorcom pomocy finansowanej z zasobów tych państw (pomocy państwa). Postanawia, że z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji, poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie w jakim wpływa na wymianę handlową. Zgodna z rynkiem wewnętrznym jest natomiast pomoc o charakterze socjalnym, przyznawana indywidualnym konsumentom pod warunkiem, że jest przyznawana bez dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów (art. 107 ust. 2 lit. a TfUE) oraz pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi (art. 107 ust. 2 lit. b TfUE).

Projekt ustawy należy również przeanalizować pod kątem art. 108 TfUE ustanawiającego reguły proceduralne dotyczące informowania Komisji o pomocy państwa udzielanej przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE Komisja jest informowana, w czasie odpowiednim do przedstawienia swoich uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy. Jeżeli uzna, że plan przyznania pomocy nie jest zgodny z rynkiem

⁷ Art. 5 projektu ustawy.

⁸ Art. 9 projektu ustawy.

⁹ Art. 10 i art. 11 projektu ustawy.

wewnętrzny, wszczyna niezwłocznie procedurę wyjaśniającą. Państwo członkowskie nie może wprowadzić w życie projektowanych środków, dopóki procedura ta nie doprowadzi do wydania decyzji końcowej w trybie rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.9.2015, s. 9).

Wykonaniu art. 108 ust. 3 TfUE służy, na gruncie polskiego prawa krajowego, ustawa z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362, ze zm.). Stosownie do art. 12 ust. 1 tej ustawy, projekty programów pomocowych (programem pomocowym jest np. projekt ustawy przewidujący udzielanie pomocy publicznej) wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Opinie te zawierają m.in. stanowisko, czy projekt przewiduje udzielanie pomocy publicznej, stanowisko w sprawie zgodności pomocy publicznej ze rynkiem wewnętrznym, propozycje zmian przedstawione w celu zapewnienia zgodności postanowień projektu ze wspólnym rynkiem, stanowisko w sprawie obowiązku notyfikacji projektu. Podmioty właściwe do wystąpienia z wnioskiem o wydanie opinii określa art. 13 ustawy – z wnioskiem takim występuje organ administracji publicznej opracowujący projekt programu pomocowego. Natomiast w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej (art. 16a ustawy), o opinię i przekazanie do Komisji Europejskiej projektu, w celu dokonania jego notyfikacji, występuje organ właściwy na podstawie Regulaminu Sejmu. Organem tym jest Marszałek Sejmu (art. 10 ust. 1 pkt 10a regulaminu Sejmu). Wniosek jest kierowany do Prezesa UOKiK. Decyzję w sprawie dokonania notyfikacji podejmuje, po zapoznaniu się z opinią Prezesa UOKiK, Rada Ministrów (art. 16 ust. 2 ustawy). Prezes UOKiK, za pośrednictwem Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli, dokonuje notyfikacji projektu programu pomocowego, czyli przekazuje Komisji Europejskiej projekt ustawy, by Komisja mogła dokonać oceny planowanej pomocy ze rynkiem wewnętrznym.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

1. Projektowana ustawa zmierza do ustanowienia czeków turystycznych o wysokości 500 zł, finansowanych z krajowych środków budżetowych, z których będą mogły korzystać określone osoby stale zamieszkujące na terytorium Polski¹⁰ (dalej: osoby uprawnione) w celu

¹⁰ Art. 1 ust. 2 i 3 projektu ustawy.

sfinansowania usług turystycznych świadczonych na terenie RP w latach 2020-2022. Korzyści z tak skonstruowanego systemu wsparcia będą czerpać dwie grupy podmiotów: osoby uprawnione pokrywające koszt usług turystycznych z czeków turystycznych oraz przedsiębiorcy oferujący tego rodzaju usługi i korzystające z finansowania w formie czeków. Regulacje te należy poddać analizie pod kątem art. 107 ust. 1 TfUE, aby ustalić, czy system ten nie stanowi zakazanej na mocy tego przepisu pomocy państwa udzielanej przedsiębiorcom z branży turystycznej.

W myśl orzecznictwa Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej: TSUE), pomoc udzielona przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełnia cztery przesłanki: 1) pomoc została udzielona przez państwo członkowskie lub przy użyciu jego zasobów, 2) pomoc stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) pomoc ma charakter selektywny, 4) pomoc grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Przesłanki te muszą być spełnione kumulatywnie¹¹.

Ad 1) Projekt ustawy zmierza do ustanowienia czeków turystycznych, które będą mogły zostać wykorzystane przez osoby uprawnione w latach 2020-2022 dla sfinansowania usług turystycznych świadczonych w Polsce. Udzielana mocą projektu ustawy pomoc polega na dofinansowaniu przez państwo, z państwowych środków, wykonywanych w Polsce usług turystycznych. Dofinansowanie to ma pobudzić popyt na usługi w sektorze turystycznym, który odniósł straty w wyniku pandemii spowodowanej wirusem SARS-COV-2. Pierwsza z przesłanek uznania pomocy za niezgodną z rynkiem wewnętrznym, w rozumieniu art. 107 TfUE, jest więc spełniona. Wsparcie, o którym mowa w projekcie, jest udzielane przez państwo członkowskie.

Ad 2) Zgodnie z orzecznictwem TSUE pojęcie przedsiębiorstwa jest rozumiane szeroko i obejmuje wszystkie podmioty uczestniczące w działalności gospodarczej, rozumianej jako oferowanie towarów lub usług na rynku wewnętrznym¹², niezależnie od ich formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania¹³. Bez wątpienia czeki turystyczne, ustanawiane mocą projektowanej ustawy, przyniosą korzyści przedsiębiorstwom z branży turystycznej. Bez nich zakres świadczonych usług turystycznych byłby mniejszy. Zwiększenie popytu na usługi turystyczne stanowi *ratio legis*

¹¹ Wyrok TS z 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*, EU:C:2003:415; wyrok SPI z 22 lutego 2006 r. w sprawie T-34/02 *EURL Le Levant 001 i in. przeciwko Komisji*, EU:T:2006:59.

¹² Wyrok TS z 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 *Komisja p. Republice Włoskiej*, EU:C:1998:303, pkt 36.

¹³ Wyrok TS z 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90 *Höfner i Elser*, EU:C:1991:161, pkt 21.

projektu ustawy. Druga z przesłanek uznania pomocy państwa za niezgodną z rynkiem wewnętrznym, w rozumieniu art. 107 TfUE, jest więc również spełniona.

Ad 3) W myśl orzecznictwa TSUE pomoc udzielana przedsiębiorstwom przez państwa ma charakter selektywny, jeżeli sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi, które znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Nie stanowią natomiast pomocy korzyści stosowane bez rozróżnienia do wszystkich podmiotów¹⁴. Okoliczność, że liczba przedsiębiorstw, które mogą domagać się przyznania pomocy, jest bardzo znacząca, czy też, że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów, nie wystarcza by wykluczyć selektywny charakter pomocy.

Spełnienie tej przesłanki budzi wątpliwości. Z przepisów projektowanej ustawy wynika bowiem, że z czeków turystycznych korzystać będą osoby uprawnione finansujące z nich koszt usług turystycznych. Korzyści uzyskiwane przez przedsiębiorców działających w sektorze turystycznym zależeć będą zatem od wyborów tych osób. Zdarzyć się może zatem tak, że z jednej strony, będą przedsiębiorcy, których oferta turystyczna, uznana za atrakcyjną przez liczną grupę osób uprawnionych, będą świadczyć swoje usługi na szeroką skalę i w konsekwencji będą w znacznym stopniu korzystać z dofinansowania państwa wynikającego z realizacji czeków turystycznych. Z drugiej natomiast strony mogą być również tacy przedsiębiorcy, którzy wobec braku zainteresowania osób zainteresowanych ich usługami, z dofinansowania wynikającego z czeków turystycznych w ogóle nie będą korzystać. Decyzję o realizacji czeku turystycznego, a w konsekwencji o skorzystaniu z usług turystycznych określonego przedsiębiorcy i przekazaniu mu wynikającej z tego korzyści finansowej, będzie podejmować osoba uprawniona, a nie państwo – wypłacając temu przedsiębiorcy środki na pobudzenie jego działalności gospodarczej. W tym świetle trudno jednoznacznie przesądzić, czy system czeków turystycznych ma charakter selektywny.

Ad 4) W odniesieniu do przesłanki groźby zakłócenia lub zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi, przyjmuje się w orzecznictwie TSUE, że dla jej zaistnienia nie jest konieczne wykazanie faktycznego wpływu pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi i rzeczywistego zakłócenia konkurencji. Wystarczające jest wykazanie jedynie potencjalnego wpływu

¹⁴ Wyrok TSUE z 15 listopada 2011 r. w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 *Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) p. Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej*, EU:C:2011:732, pkt. 73–75.

pomocy na tę wymianę handlową i zakłócenie konkurencji¹⁵. Nie jest również konieczne, by przedsiębiorstwa korzystające z udzielanej pomocy uczestniczyły w wewnętrznej wymianie handlowej. Przyznane im korzyści mogą bowiem utrudniać wejście na rynek wewnętrzny danego państwa przedsiębiorcom z innych państw członkowskich lub też wejście na rynek innego państwa. Przyjmuje się, że nawet pomoc o stosunkowo niewielkim zakresie może zostać uznana za wpływającą na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jeżeli w sektorze, w którym działają przedsiębiorstwa korzystające z niej, istnieje silna konkurencja. W świetle przytoczonego orzecznictwa TSUE należy uznać, że istnieje prawdopodobieństwo spełnienia tej przesłanki, gdyż ustalone czeki turystyczne finansujące usługi świadczone w Polsce hipotetycznie mogą zakłócać lub grozić zakłóceniom konkurencji oraz wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

2. Niezależnie od wskazanych wątpliwości dotyczących możliwości uznania czeków turystycznych za zakazaną pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE, należy również rozważyć, czy czeków tych nie można uznać za pomoc państwa dozwoloną na mocy art. 107 ust. 2 TFUE. Przepisy art. 107 ust. 2 uznają bowiem, że zgodna z rynkiem wewnętrznym (prawem UE) jest pomoc o charakterze socjalnym przyznawana indywidualnym konsumentom (art. 107 ust. 2 lit. a TfUE) oraz pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi (art. 107 ust. 2 lit. b TfUE). Przyjąć można, że czeki turystyczne wpisują się obie kategorie dozwolonej pomocy państwa.

Jeżeli chodzi o pomoc o charakterze socjalnym przyznawaną indywidualnym konsumentom (art. 107 ust. 2 lit. a TfUE), to z orzecznictwa TSUE wynika, że pomoc ta może być zarówno przyznawana bezpośrednio przedsiębiorcom i być skierowana do określonej grupy konsumentów, jak również – jak analizowane czeki turystyczne – może być przyznawana bezpośrednio konsumentom, uprzywilejowując jednak pośrednio określone przedsiębiorstwa. Do tego rodzaju pomocy TSUE zaliczył np. dofinansowanie działalności zakładów opieki społecznej, zakupu biletów, zakupu karet lub innego sprzętu medycznego. Warunkiem przyznawania tej pomocy jest brak dyskryminacji związanej z pochodzeniem produktów i usług.

Natomiast pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi nadzwyczajnymi zdarzeniami (art. 107

¹⁵ Wyrok SPI z 4 września 2009 r. w sprawie T-211/05 *Republika Włoska p. Komisji*, EU:T:2009:304, pkt 152 potwierdzony wyrokiem TSUE z 24 listopada 2011 r. w sprawie C-458/09 P *Republika Włoska p. Komisji*, EU:C:2011:769.

ust. 2 lit. b TfUE) dotyczy wyrównania strat wynikających ze zdarzeń niemożliwych do przewidzenia, mających charakter siły wyższej. Z orzecznictwa TSUE wynika, że poza klęskami żywiołowymi może chodzić o np. zamachy terrorystyczne, wojny oraz epidemie chorób ludzkich i zwierzęcych. Przyjąć można, że epidemia COVID-19 wypełnia tę przesłankę. Dopuszczalna pomoc, o której stanowi art. 107 ust. 2 lit. b) TfUE, musi być skierowana na usunięcie bezpośrednich szkód i nie może jednak dotyczyć szkód gospodarczych, chyba że ma związek z utratą specyficznych miejsc pracy.

Kończąc analizę problematyki udzielania pomocy państwa w dobie panującej pandemii COVID-19 i wykładni odnoszących się do tego reguł traktatowych, należy wskazać, że w opublikowanej na ten temat informacji Komisja stwierdziła, że pandemia ta może mieć znaczny wpływ na gospodarkę i w tym świetle należy analizować rozważane przez państwa członkowskie lub już przyjęte przez nie systemy wsparcia ich obywateli i przedsiębiorstw¹⁶. Udzielane wsparcie dotyczy również sektora turystyki¹⁷.

3. W związku z możliwością uznania projektu za projekt programu pomocowego konieczne jest przeprowadzenie procedury notyfikacyjnej, której pierwszym krajowym elementem jest zaopiniowanie projektu przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumenta w trybie art. 12 w zw. z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Zgodnie z art. 12 tej ustawy projekty programów pomocowych wymagają uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020-2022 w związku z pandemią COVID-19 jest objęty zakresem regulacji prawa UE.

Projekt może zostać uznany za plan pomocy państwa w rozumieniu art. 108 ust. 3 TfUE. W związku z tym istnieją podstawy do skierowania przez Marszałka Sejmu wniosku do Prezesa Urzędu Ochrony

¹⁶ *State aid rules applicable to Transport and Tourism during coronavirus outbreak* https://ec.europa.eu/competition/state_aid/what_is_new/covid_19.html (dostęp: 15.6.2023 r.).

¹⁷ Maria Niestadt, *COVID-19 and the tourism sector*, European Parliamentary Research Service, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2020/649368/EPRS_ATA\(2020\)649368_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/ATAG/2020/649368/EPRS_ATA(2020)649368_EN.pdf) (dostęp: 15.6.2023 r.).

Konkurencji i Konsumentów o wydanie opinii na podstawie art. 12 w związku z art. 16a ustawy z 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Autor:

Justyna Łacny
ekspert ds. legislacji
Biuro Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Deskrytory bazy Rex: COVID-19, pomoc publiczna, Unia Europejska, zdrowotność

Warszawa, 16 czerwca 2020 r.

BAS-WAPM-1263/20

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020-2022 w związku z pandemią COVID-19 (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Ireneusz Raś) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Poselski projekt ustawy ustanawia instrument wsparcia finansowego dla osób uprawnionych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w kraju. Celem projektu ustawy jest ustanowienie czeków turystycznych, w wysokości 500 zł, z których będą mogły korzystać osoby uprawnione w celu sfinansowania usług turystycznych w latach 2020-2022. Osobami uprawnionymi są m.in.: osoby zatrudnione na podstawie stosunku pracy; osoby wykonujące umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 ze zm.); osoby będące przedsiębiorcami niezatrudniającymi pracowników; rolnicy w rozumieniu art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 ze zm.); osoby pobierające zasiłek dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482 ze zm.); osoby mające ustalone prawo do emerytury i renty na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.) lub na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2020 r. poz. 174 ze zm.)¹. Osobami uprawnionymi do korzystania z czeków turystycznych mają być również dzieci osób uprawnionych do ukończenia przez nie 18 roku

¹ Art. 1 ust. 2 projektu ustawy.

życia, a jeżeli się uczą – do ukończenia 26 lat, oraz małżonkowie tych osób, jeżeli nie spełniają kryteriów kwalifikujących ich do uzyskania czeków turystycznych ustalonych w art. 1 ust. 2 ustawy.

Osoby uprawnione będą mogły wykorzystać czeki turystyczne na realizację usług turystycznych na terenie Polski, świadczonych przez przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 ze zm.) lub organizatorów turystyki, o których mowa w art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 548 ze zm.)².

Czeki turystyczne będą finansowane ze środków pochodzących z budżetu państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw turystyki, oraz ze środków Funduszu Pracy³. Czeki turystyczne mają być udostępniane i realizowane w postaci usługi *online*, przy użyciu systemu teleinformatycznego, zwanego dalej aplikacją. Aplikację ma stworzyć Polska Organizacja Turystyczna (dalej: POT), która ma być również administratorem zawartych w tej aplikacji danych. W ramach tej aplikacji ma zostać stworzony rejestr przedsiębiorców i organizatorów turystyki świadczących usługi turystyczne na terenie RP (dalej: rejestr) finansowanych na podstawie czeków turystycznych⁴. Aplikacja ma zostać utworzona i uruchomiona nie później niż 30 dni od dnia wejścia projektowanej ustawy⁵. Przepisy dotyczące funkcjonowania tej aplikacji, zasad korzystania z czeków turystycznych oraz rejestru przedsiębiorców i organizatorów turystyki ma określić, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw turystyki z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii POT⁶.

Osoby uprawnione będą mogły realizować czeki turystyczne u przedsiębiorców i organizatorów turystyki wpisanych do rejestru, świadczących usługi poza miejscem zamieszkania tych osób. Przedsiębiorcy i organizatorzy turystyki wpisani do rejestru będą przekazywać POT, za pomocą aplikacji, co 7 dni, sprawozdania ze świadczonych usług finansowanych czekami turystycznymi. POT będzie udostępniać przedsiębiorcom i organizatorom turystyki środki finansowe w wysokości zrealizowanych przez te podmioty czeków turystycznych nie później niż 7 dni od złożenia przez nich sprawozdań⁷.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia i obowiązywać do 30 czerwca 2022 r.⁸

² Art. 2 projektu ustawy.

³ Art. 6 projektu ustawy.

⁴ Art. 3 projektu ustawy.

⁵ Art. 8 projektu ustawy.

⁶ Art. 4 projektu ustawy.

⁷ Art. 5 projektu ustawy.

⁸ Art. 10 i art. 11 projektu ustawy.

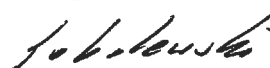
Projekt ustawy jest objęty przepisami prawa UE z zakresu pomocy państwa. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o instrumencie wsparcia finansowego dla gospodarstw domowych w zakresie realizacji planów wypoczynkowych w latach 2020-2022 w związku z pandemią COVID-19 **nie jest** projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Autor:

Justyna Łacny
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

Deskrytory bazy Rex: COVID-19, pomoc publiczna, Unia Europejska, zdrowotność